

Bevillingen gaves. At det har kostet mere, er der maaske ikke saa meget at sige til. Der er blevet paaberaabt den Grund, som vi stadig høre, hvad enten Statsbanernes ringe Udbytte kommer paa Tale, eller andre lignende Ting: de høje Kulpriser i Aaret 1900—1901. Men det indrømmes i den Skrivelse, som jeg har her i min Haand, og for Resten ogsaa i Anmærkningerne fra selve Marineministeriet, at man har kalkuleret galt oprindeligt. Nu er det jo menneskeligt at fejle, men saa havde det været naturligt, om Marineministeren var kommen til Rigsdagen, eller hvis han mente, at Justitsministeren var mere populær end Marineministeren, hvad jeg for Resten ikke tror var Tilfældet, om Justitsministeren var kommen til Rigsdagen for at faa Godkendelse for den Synd, der var begaaet. Det gør man imidlertid ikke. Man bærer sig ad paa en Maade, som formodentlig er meget snedigere, men hvis Enderesultat, dersom man havde fortsat dermed, vistnok var fuldstændig uoverskueligt. Man tager nemlig de Penge, der ere bevilgede, og de blive opførte paa Statsregnskabet, men de Penge, der bleve givne for meget ud, skriver man op som et Aktiv, som et Tilgodehavende, Marineministeriet har hos Justitsministeriet. Man meddeler, hvad Overskridelsen angaar, baade Statsbogholderiet og Statsrevisionen, at der endnu er en udestaaende Fordring, et Aktiv for Marineministeriet: saa og saa meget. Nu ved jeg ikke, hvis det tidligere Regeringssystem havde været fortsat, hvad dette vilde være blevet til i Længden. I Løbet af 3 Aar er det blevet til 69,041 Kr. 68 Ø. I Løbet af 30 Aar vilde det være blevet et anseligt Beløb. Marineministeriet vilde have staaet som Kapitalist. Men det vilde være som Indehaver af den Slags Kapital, der paa Finansloven maatte betegnes som „aldeles usikre Fordringer“, og som Finansministeren er berettiget til at afskrive, naar det viser sig, at vedkommende Debitor er saaledes stillet, at Beløbet er uerholdeligt fra ham. Justitsministeren vilde nemlig sikkert svare, naar Marineministeren sagde til ham: Maa jeg bede om 69,041 Kr. 68 Øre: Saa mange Smaaenge plejer jeg ikke at gaa med i Lommen. Nu da vi have faaet Regeringsskifte, har Marineministeren lojalt sat sig for at undersøge Sagen til Bunds her som ved andre Punkter — jeg har allerede haft Lejlighed til at omtale dette i Lørdags ved 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven — og

han har sagt: Jeg vil ikke bære Ansvaret for noget saa urigtigt eller saa usandfærdigt — man kunde bruge stærkere Udtryk — som den Opstilling, her er sket, vi maa bringe Sagen i Orden. Vi haabe, at Rigsdagen vil vise sig velvillig mod Regeringen og skaffe Ende paa dette Forhold ved nu at bevilge det Beløb, som ganske urettelig er blevet staaende som ubevilget. Det er det, Forslaget gaar ud paa, og Finansudvalget kan ikke andet end anbefale Forslaget. Det er en ren slem Bet at faa i et Aar, hvor vi have saa godt Brug for Penge: 70,000 Kr. paa Tillægsbevillingsloven som yderligere Tillæg til Afslutningen af Statsregnskabet for 1901—02, men vi faa trøste os med, at hvad enten vi bevilge Pengene eller ikke, blive vi ikke rigere eller fattigere derfor. Vi havde ikke nogen næneværdig Udsigt til at faa disse Penge ind, undtagen ved en Rigsretssag, som vistnok ikke vilde have savnet tilstrækkeligt Fundament, men som med den Godmodighed, der altid har udmærket det danske Folketing, næppe vilde have været en nærliggende Eventualitet.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg de stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg vil kun ganske kort slutte mig til Udvalgets Ændringsforslag om Aars Landbrugsskole. Naar jeg ikke selv har stillet Ændringsforslag paa dette Punkt, er det, fordi jeg samtidig har et Lovforslag liggende her i Tinget, i hvilket der stilles andre Betingelser for Anerkendelsen af Landbrugsskoler end de nuværende. Denne Skole opfylder imidlertid Betingelserne saa fuldt ud, at der er god Grund til at vedtage Ændringsforslaget, og jeg skal derfor udtale, at jeg tiltræder det og anbefaler at stemme for det.

Ministeren ad interim for offentlige Arbejder (C. Hage): Jeg er Udvalget forbunden, fordi det har tiltraadt det af mig stillede Ændringsforslag om Forhøjelse af den Konsul Steenberg tilstaaede Understøttelse fra 500 til 1,000 Kr. Hvad angaar Ændringsforslaget Nr. 4, som gaar ud paa at opføre 800 Kr. til Etablering af en Indgang ved Søndermarken, skal jeg bemærke, at jeg efter den Foranledning, som Finansudvalget har givet, har ladet udarbejde et nyt Overslag. I Henhold til dette kan, naar man i Stedet for en Jernport med Granitpiller vil nøjes med en Træport,